

Huolilaatikko

Olivia Kitterman

(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Olivia kiiruhti ulos luokastaan ennen kuin koulu oli loppunut. Hän yritti olla katsomatta ketään silmiin.

Tänään oli Olivian ensimmäinen terapiapäivä. Äiti selitti, että hän tapaisi lääkärin, joka voisi auttaa häntä hänen huolissaan. Olivia oli usein huolissaan. Joskus hän oli niin huolissaan, että hänen oli vaikea nukkua tai pitää hauskaa ystäviensä kanssa.

Olivia nousi autoon äidin kanssa ja lysähti istuimelleen.

”Onko kaikki hyvin?” äiti kysyi.

Olivia ei vastannut hetkeen.

”Miksi minun pitää mennä lääkäriin?”

Äiti alkoi ajaa autoa.

”Taivaallinen Isä antaa meille lääkäreitä auttamaan

meitä. Aivan kuten Hän antaa meille muita asioita avuksemme, niin kuin ystäviä ja pyhät kirjoitukset. Muistatko sen pyhien kirjoitusten ketjun, jonka teimme?”

Olivia nyökkäsi. Äiti oli auttanut häntä löytämään pyhien kirjoitusten jakeita, jotka auttoivat häntä hänen huolissaan. Jokaisen jakeen kohdalle äiti oli kirjoittanut, mistä löytää seuraavan. Kun Olivia oli illalla huolissaan, hän piti rukouksen ja etsi yhden pyhien kirjoitusten jakeista. Sitten hän luki muut jakeet ketjussa, kunnes pystyi nukkumaan.

Kun Olivia ja äiti tulivat lääkärin vastaanotolle, tohtori Posy esitteli itsensä. Hän kysyi Olivialta tämän tuntemuksista. Olivia kertoi hänelle hieman huolistaan.

Olivia ajatteli paljon huoliaan.

”Monet ihmiset tuntevat sellaista, mitä kutsutaan ahdistukseksi”, tohtori Posy sanoi. ”He ovat hyvin huolissaan aivan kuten sinä. Mutta voit tehdä muutamia asioita avuksesi, jotta tuntisit vähemmän huolta. Kokeilisitko yhtä niistä minun kanssani?”

Olivia katsoi kenkiään ja nyökkäsi.

Tohtori Posy ojensi Olivialle pienen laatikon. ”Tämä on huolilaatikko. Se pitää huolemme turvassa, joten meidän ei tarvitse ajatella niitä.”

Olivia käänteli laatikkoa käsissään. Se ei näyttänyt mitenkään erikoiselta.

”Kun sinua seuraavan kerran pelottaa, kirjoita huolesi paperille ja laita paperi laatikkoon”, tohtori Posy sanoi. ”Valitse sitten joka päivä hetki, jolloin avaat rasiän huoliaikaa varten. Jos olet huolissasi jostakin ennen huoliaikaa, sano: ’Minun ei tarvitse ajatella tätä juuri nyt.’”

”Selvä”, Olivia sanoi. Tohtori Posy auttoi Oliviaa kirjoittamaan suurimmat huolensa, ja Olivia laittoi ne laatikkoon.

Myöhemmin samana päivänä yksi Olivian huolista tuli hänen mieleensä. *Se on huolilaatikossa*, hän sanoi itselleen. *Voin kantaa siitä huolta myöhemmin*. Hän yritti lakata ajattelemasta sitä. Hän leikki sen sijaan veljensä kanssa.

Kun oli nukkumaanmenon aika, Oliviaa hermostutti. Illalla hänen huolensa olivat pahimmat. Hän asetti huolilaatikkonsa ja pyhät kirjoituksensa vuoteensa viereen ja kutsui äitiä.

”Entä jos se ei toimi?” hän kysyi.

Äiti halasi häntä. ”Sitten me jatkamme yrittämistä. Taivaallinen Isä auttaa sinua löytämään muita tapoja, jotka auttavat.”

Olivia nyökkäsi. ”Ehkä minun pitäisi kirjoittaa sekin huolilaatikkoon.”

”Hyvä ajatus”, äiti sanoi. Hän piti rukouksen Olivian kanssa. Se sai Olivian tuntemaan olonsa vähän paremmaksi.

Vähän aikaa sen jälkeen kun äiti oli sammuttanut valot, Olivian mieleen tuli huoli. Hän sytytti lamppunsa. Hän kirjoitti huolen lapulle ja laittoi lapun laatikkoon myöhempää aikaa varten. Hän piti toisen rukouksen ja pyysi taivaallista Isää lohduttamaan häntä.

Sitten hän avasi pyhät kirjoituksensa ja etsi pyhien kirjoitusten ketjustaan väritetyn jakeen. Ensimmäinen, jonka hän löysi, oli Jesaja 41:10. Siinä sanottiin: ”Älä pelkää, minä olen sinun kanssasi!”

Jakeen viereen äiti oli kirjoittanut ”Oppi ja liitot 6:36”. Olivia etsi sen kohdan ja luki sen ääneen. ”Katsokaa minuun jokaisessa ajatuksessa; älkää epäilkö, älkää pelätkö.”

Olivia tunsu olonsa rauhalliseksi. Hän tiesi, että hän luultavasti ajatteli lisää huolia. Mutta taivaallinen Isä oli antanut hänelle avuksi paljon asioita, jotta hänestä tuntuisi paremmalta. Taivaallinen Isä oli vastannut hänen rukouksiinsa. Ja siitä oli paljon apua! ●

Käännä sivua ja tee pyhien kirjoitusten ketju, kuten Olivia teki!